

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av markanvändnings- och bygglagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att markanvändnings- och bygglagen ändras. Säkerhets- och kemikalieverket är marknadsstillsynsmyndighet för CE-märkta byggprodukter. I propositionen föreslås att Säkerhets- och kemikalieverket även ska ansvara för

marknadstillsynen av andra byggprodukter. Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2015 och avses bli behandlad i samband med den.

Lagen avses träda i kraft den 1 januari 2015.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
MOTIVERING.....	3
1 Nuläge.....	3
1.1 CE-märkta byggprodukter	3
1.2 Byggprodukter som inte är CE-märkta	3
1.3 Den internationella utvecklingen samt lagstiftningen i utlandet och i EU... 3	
Lagsitftningen i utlandet	3
Marknadskontrollförordningen	4
2 Föreslagna ändringar	4
3 Propositionens konsekvenser	6
4 Beredning av propositionen.....	7
5 Ikraftträdande.....	7
6 Samband med andra propositioner	7
LAGFÖRSLAG.....	8
Lag	8
om ändring av markandvändnings- och bygglagen	8
BILAGA.....	10
PARALLELLTEXT.....	10
Lag	10
om ändring av markandvändnings- och bygglagen	10

MOTIVERING

1 Nuläge

Ungefär fyra femtedelar av alla byggprodukter CE-märks i enlighet med byggproduktförordningen. Säkerhets- och kemikalieverket är marknadstillsynsmyndighet för CE-märkta byggprodukter. För byggprodukter där dugligheten för byggande visas genom typgodkännande, kontrollintyg, tillverkningskontroll, frivilliga produktcertifikat eller ömsesidigt godkännande, har det inte föreskrivits särskilt om marknadstillsynen.

1.1 CE-märkta byggprodukter

Bestämmelserna om marknadstillsyn av CE-märkta byggprodukter baserar sig på artikel 56–59 i kapitel VIII i EU:s byggproduktförordning. De innehåller bland annat bestämmelser om förfarandet på nationell nivå för att hantera byggprodukter som utgör en risk, byggprodukter som uppfyller kraven men som likväl utgör en risk för hälsa och säkerhet samt om formell bristande överensstämmelse. Enligt 181 § i markanvändnings- och bygglagen är Säkerhets- och kemikalieverket en sådan marknadstillsynsmyndighet som avses i byggproduktförordningen.

1.2 Byggprodukter som inte är CE-märkta

Det har inte föreskrivits särskilt om marknadstillsynen av andra byggprodukter än de produkter som hör till byggproduktförordningens tillämpningsområde. Det enda omnämnande om saken i markanvändnings- och bygglagen finns i 182 § i lagen, där det anges att vederbörande ministerium kan i egenskap av marknadstillsynsmyndighet genom sitt beslut ålägga den som tredskas att inom utsatt tid rätta till vad som gjorts eller försumrats. I övrigt baserar sig miljöministeriets roll som marknadstillsynsmyndighet på ministeriets allmänna behörighet.

Miljöministeriet har blivit kontaktat i fråga om marknadstillsynen av byggprodukter som finns på marknaden och inte är CE-märkta.

Det är inte ändamålsenligt att miljöministeriet sköter marknadstillsynsmyndighetens uppgifter. I situationer där marknadstillsynen inte föreskrivits någon annan myndighet, ansvarar miljöministeriet för marknadstillsynen med stöd av den allmänna behörigheten. Miljöministeriet har inte använt sig av den i 182 § i lagen avsedda möjligheten att vidta åtgärder som marknadstillsynsmyndighet.

1.3 Den internationella utvecklingen samt lagstiftningen i utlandet och i EU

Lagsittningen i utlandet

I Sverige ansvarar Boverket för tillsyn av att byggprodukter som inte är CE-märkta stämmer överens med föreskrifter. En allmän bestämmelse om byggprodukter ingår i 8 kap. 19 § i plan- och bygglagen (2010:900). Enligt paragrafen ska en byggprodukt vara lämplig för den avsedda användningen. Produkten är lämplig om den har sådana egenskaper att det byggnadsverk som produkten ska ingå i kan uppfylla tekniska egenskapskrav eller uppfyller de krav som finns i bemyndigandet i 16 kap. 6 §. En produkt som inte hör till byggproduktförordningens tillämpningsområde släpps endast ut på Sveriges marknad om den stämmer överens med 19 §.

I Danmark sköter Energistyrelsen om marknadstillsynen både för CE-märkta byggprodukter och byggprodukter som typgodkänns på nationell nivå. Om marknadstillsyn av byggprodukter föreskrivs i 31 A–31 E § i bygglagen (Byggeloven, LBK nr 1185 af 14/10/2010) och i 2–4 kap. i förordningen om marknadsföring, försäljning och marknadstillsyn (Bekendtgørelse om markedsføring, salg og markedskontrol af byggevarer, BEK nr 688 af 17/06/2013).

I Norge är Direktoratet for byggkvalitet den centralmyndighet som ansvarar för marknadstillsynen av byggprodukter. En byggprodukt som inte har ett tillbörligt informationsblad eller som är farlig för hälsan,

säkerheten eller miljön, ska dras tillbaka från marknaden.

I förordningen om byggande och krav på byggprodukter föreskrivs om kraven för byggprodukter (Forskrift om krav til byggverk og produkter til byggverk (TEK)). En produkt som bevisligen fyller de krav som förordningen anger får säljas och användas fritt (TEK § 5–1 Produkter til byggverk). I 5 kap. 12 § (TEK § 5-12 Tekniske spesifikasjoner) i förordningen föreskrivs om alternativa sätt att bevisa produktens lämplighet. För produkter som inte hör till byggproduktförordningens tillämpningsområde är alternativt en nationell standard eller en annan teknisk specifikation.

I Frankrike beror den myndighet som ansvarar för marknadstillsynen på om den produkt som övervakas härstammar från Europeiska unionens område eller utanför området. Avdelningen för konkurrens, konsumtion och bedrägeribekämpning, som lyder under ekonomi- och finansministeriet, ansvarar för marknadstillsynen av produkter som härstammar från EU-området (Direction Générale de la Concurrence, de la Consommation et de la Répression des Fraudes (DGCCRF)). Tull- och skatteavdelningen som lyder under samma ministerium ansvarar för marknadstillsynen av produkter som härstammar från tredje länder (Direction Générale des Douanes et Droits Indirects (DGDDI)). I fråga om specialprodukter, såsom hissar och hälsoprodukter, finns det ett separat system för marknadstillsyn.

Om inga särskilda krav har fastställts för produkten, såsom till exempel den harmoniserade, obligatoriska produktstandarden, tillämpas konsumentlagens allmänna hälsobestämmelse (code de la consommation, L.221-1), enligt vilken produkten ska vara säker och får inte orsaka fara för hälsan i sedvanliga och eventuella omständigheter. Tillverkaren eller importören kan bevisa att produkten är lämplig till exempel med hjälp av nationella standarder eller forskningsrapporter från laboratorium.

Marknadskontrollförordningen

Kommissionen har gett förslag till en förordning om marknadskontroll av produkter. Förslaget har tillkännagivits riksdagen genom statsrådets skrivelse U 16/2013 rd.

I förordningsförslaget finns bestämmelser om marknadskontrollen av produkter i fråga om både harmoniserade produkter och icke harmoniserade konsumtionsvaror i EU. Förordningen ska inte tillämpas på marknadskontrollen inom sektorer med icke harmoniserade produkter, med undantag för produkter som är avsedda att användas av konsumenter. Förordningen tillämpas också på byggprodukter, dock inte produkter som kommer i kontakt med livsmedel.

I förordningen föreskrivs om de allmänna ramarna för marknadskontrollen i unionen, bland annat om medlemsstaternas skyldighet att genomföra och organisera marknadskontroll. I förordningsförslaget utgår man från att när en produkt upptäcks medföra risk uppmuntras de ekonomiska aktörerna i huvudsak till att själva vidta korrigerande åtgärder, och myndighetsåtgärderna kommer först i andra hand. I vissa situationer skulle myndigheterna enligt förslaget kunna handla omedelbart, om situationen kräver snabba åtgärder.

Enligt artikel 5 i förordningsförslaget ska medlemsstaten utnämna marknadskontrollmyndigheten och fastställa dennes uppgifter. Det ska även säkras att marknadskontrollmyndigheten har en tillräcklig behörighet och tillräckliga resurser för att sköta sina uppgifter.

Den 15 april 2014 behandlades förordningsförslaget i det första samrådet vid EU:s parlament.

Marknadskontrollförordningen har även behandlats samtidigt med produktsäkerhetsförordningen, som påverkar konsumentssäkerhetslagen.

2 Föreslagna ändringar

Regeringens proposition föreslår att Säkerhets- och kemikalieverkets tillsynsuppgifter utvidgas så att de omfattar alla byggprodukter. Samtidigt föreslås en bestämmelse om

att marknadstillsynsmyndighetens beslut om marknadstillsyn av byggprodukter ska iakttas trots att ändring har sökts. Dessutom föreslås det att hänvisningen i 182 § i lagen till det vederbörande ministeriet stryks och ersätts med en hänvisning till Säkerhets- och kemikalieverket.

Eftersom Säkerhets- och kemikalieverket har hand om 80 % av marknadstillsynen av byggprodukter, är det naturligt att samma instans sköter om marknadstillsynen av byggprodukter i sin helhet.

181 §. Marknadstillsyn. Genom en ändring i markanvändnings- och bygglagen (955/2012) bestämdes det att marknadstillsynen av CE-märkta byggprodukter åläggs Säkerhets- och kemikalieverket.

Det föreslås att det i paragrafen föreskrivs att Säkerhets- och kemikalieverket åläggs uppgiften som marknadstillsynsmyndighet även för andra byggprodukter. På det här sättet kan Säkerhets- och kemikalieverket utöva tillsyn både över byggprodukter som godkänts med ett sådant nationellt frivilligt produktgodkännande som avses i 3 § i lagen om produktgodkännanden för vissa byggprodukter (954/2012) och över byggprodukter som har produktgodkänts i ett annat land eller har ett annat frivilligt certifikat eller vars egenskaper inte uppgetts på ett certifierat sätt. Vid marknadstillsynen över byggprodukter har det i den senare situationen betydelse om det i markanvändnings- och bygglagen eller med stöd av lagen föreskrivits om väsentliga tekniska krav för byggprodukten eller byggnadsobjektet i fråga, som ska uppfyllas för att byggprodukten ska anses vara lämplig att användas vid byggande. Dessutom är produkten avsedd för att införlivas i byggnadsobjektet.

Avsikten med ändringen i markanvändnings- och bygglagen är också att förbereda ikraftträdandet av EU:s marknadskontrollförordning, vilket leder till att marknadstillsynen av byggprodukter som inte är CE-märkta i vilket fall som helst ska ordnas med beaktande av konsumentssäkerheten.

Det föreslås att det i paragrafen föreskrivs att marknadstillsynsmyndigheten kan bestämma att importören eller tillverkaren eller ett av denne bemyndigat ombud ska avhjälpa

bristerna inom en utsatt tid om det finns grundad anledning att misstänka att byggprodukten är farlig för säkerheten, hälsan eller miljön eller inte stämmer överens med typgodkännande, kontrollintyg, tillverkningskontroll, ett annat frivilligt certifikat eller ett certifikat som grundar sig på ömsesidigt godkännande. Alla byggprodukter är inte CE-märkta eller har inte ett frivilligt nationellt produktgodkännande. Byggprodukten kan ha beviljats produktgodkännande eller ett frivilligt certifikat i ett annat land och det är också möjligt att byggprodukten egenskaper inte uppgetts på ett certifierat sätt. Även dessa produkter kan utgöra en säkerhetsrisk som marknadstillsynsmyndigheten vid behov ska kunna ingripa mot.

I byggproduktförordningen avses med importör en fysisk eller juridisk person som är etablerad i unionen och som släpper ut en byggprodukt från ett tredje land på unionsmarknaden. Med avvikelse från byggproduktförordningens definition avses här med importör en person som importerar byggprodukter till Finland från unionens område eller från ett land som inte hör till unionen.

Om bristen inte avhjälpas inom den utsatta tiden eller om bristen är allvarlig kan Säkerhets- och kemikalieverket förbjuda användningen av produkten och vid behov ålägga importören eller tillverkaren eller ett av denne bemyndigat ombud att vidta åtgärder för att dra tillbaka produkten från marknaden. Bristen anses vara allvarlig om byggprodukten inte fyller de väsentliga tekniska kraven som anges i markanvändnings- och bygglagen eller föreskrifter som utfärdats med stöd av lagen. På detta sätt förhindras det att byggprodukter som inte bedömts på ett lämpligt sätt, som har bristfälliga egenskaper eller byggprodukter som är defekta och möjligtvis orsakar fara, används och rör sig på marknaden. Den tidsfrist som fastställs ska vara skälig. En skälig tidsfrist kan anses vara 2–6 månader beroende på byggprodukten.

Importören eller tillverkaren av en byggprodukt eller ett av tillverkaren bemyndigat ombud ska ersätta staten för de kostnader som en utredning orsakat, om utredningen visar att byggprodukten inte är duglig att användas i byggnadsverk. Dessa kostnader kan

drivas in på så sätt som anges i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007). Avsikten är att tillsynsmyndigheten kan tillämpa detta moment vid indrivning av kostnader för marknadstillsyn av både CE-märkta byggprodukter och produkter som inte är CE-märkta.

Byggnadstillsynsmyndigheten har till uppgift att utöva tillsyn över alla byggprodukter som används för byggande. Om missförhållanden upptäcks när åtgärder i samband med tillsynen utförs, ska byggnadstillsynsmyndigheten underrätta Säkerhets- och kemikalieverket om detta. Sådana missförhållanden kan också utgöras av missförhållanden i de anteckningar och handlingar som gäller byggprodukter.

182 §. *Vite och hot om tvångsutförande.* I paragrafens första moment stryks följande ord: "samt vederbörande ministerium i egen-skap av marknadstillsynsmyndighet". Hänvisningen ersätts med en hänvisning till Säkerhets- och kemikalieverket.

190 a §. *Sökande av ändring i beslut av Säkerhets- och kemikalieverket.* Markanvändnings- och bygglagen innehåller särskilda paragrafer om ändringssökande i olika situationer. Därför finns det skäl att till lagen foga en skild paragraf om sökande av ändring i beslut som Säkerhets- och kemikalieverket fattat. På ändringssökande tillämpas förvaltningsprocesslagen (586/1996). Det är nödvändigt att utfärda en bestämmelse om att Säkerhets- och kemikalieverket ska ha besvärsrätt i fråga om förvaltningsdomstolens beslut, om förvaltningsdomstolen har ändrat eller upphävt det beslut som Säkerhets- och kemikalieverket har fattat. Säkerhets- och kemikalieverkets beslut i ärendet ska iaktas trots att ändring har sökts. Besvärsprocessen kan ta år i anspråk och för att marknadstillsynen ska fungera är det inte möjligt att vänta på slutresultatet av besvärsprocessen.

3 Propositionens konsekvenser

I och med att marknadstillsynen för byggprodukter som inte är CE-märkta överförs på Säkerhets- och kemikalieverket, förbättras hushållens ställning som användare av byggprodukter.

Då Säkerhets- och kemikalieverkets verksamhet utvidgas så att det omfattar alla byggprodukter, förbättras tillsynen av de byggprodukter som finns på marknaden i sin helhet. Detta är en fördel för de tillverkare av byggprodukter som följer lagstiftningen, eftersom det är möjligt att dra tillbaka från marknaden sådana produkter som inte uppfyller väsentliga tekniska krav eller motsvarar frivilliga nationella produktgodkännanden eller andra certifikat.

Utgångspunkten är att det vid byggandet används byggprodukter som uppfyller väsentliga tekniska krav. De väsentliga tekniska kraven för en byggprodukt fastställs i samband med godkännande av produkten. Byggnadstillsynsmyndighetens uppgifter underlättas om marknadstillsynen av byggprodukter har ordnats på ett tillförlitligt och fungerande sätt. Antagande av bestämmelser om att marknadstillsynen av alla byggprodukter sköts av en behörig instans bidrar till främjandet av sundheten och säkerheten av byggnadsobjekten.

Resursbehovet för skötande av de tillsynsuppgifter som anges i byggproduktförordningen är 6,5 årsverke. Resursbehovet för marknadstillsynen av andra byggprodukter är ungefär en femtedel av de resurser som tillsammans behövs för all tillsyn (produkter som är CE-märkta och produkter som inte är CE-märkta). Om även byggprodukter som inte är CE-märkta börjar omfattas av Säkerhets- och kemikalieverkets tillsyn med stöd av speciallagstiftning, behövs två årsverkens tilläggsresurs.

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2015 i fråga om de två årsverken för Säkerhets- och kemikalieverket och avses bli behandlad i samband med den. De ekonomiska konsekvenserna för behovet av tilläggsresurser är cirka 340 000 euro.

Regeringens proposition har inte direkta konsekvenser för statsfinanserna. Marknadstillsynen av byggprodukter har inte betydande miljökonsekvenser eller konsekvenser med tanke på jämlikhet av könen.

4 Beredning av propositionen

Regeringens proposition har beretts vid miljöministeriet. Alla remissinstanser ansåg att det är bra om Säkerhets- och kemikalieverkets marknadstillsyn utvidgas så att den även omfattar byggprodukter som inte är CE-märkta.

5 Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2015.

6 Samband med andra propositioner

Propositionen hänför sig till ändring av lagen om produktgodkännanden för vissa byggprodukter som är under beredning.

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2015 och avses bli behandlad i samband med den.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

*Lagförslag***Lag****om ändring av markandvändnings- och bygglagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i markandvändnings- och bygglagen (132/1999) 181 § och 182 § 1 mom., av dem 181 §, sådan den lyder i lag 955/2012, samt
fogas till lagen en ny 190 a § som följer:

181 §

Marknadstillsyn

Säkerhets- och kemikalieverket är marknadstillsynsmyndighet enligt byggproduktförordningen. Dessutom utövar Säkerhets- och kemikalieverket marknadstillsyn över byggprodukter som omfattas av lagen om produktgodkännanden för vissa byggprodukter (954/2012). Säkerhets- och kemikalieverket ansvarar också för marknadstillsynen över andra byggprodukter som införlivas i byggnadsobjekt, om de kan påverka uppfyllandet av de väsentliga tekniska kraven.

Om det finns grundad anledning att misstänka att en byggprodukt är farlig för säkerheten, hälsan eller miljön eller byggprodukten inte stämmer överens med ett typgodkännande, kontrollintyg, tillverkningskontroll eller något annat frivilligt certifikat eller ett certifikat som grundar sig på ömsesidigt godkännande, kan Säkerhets- och kemikalieverket ålägga importören eller tillverkaren eller ett av tillverkaren bemyndigat ombud att avhjälpa bristerna inom en skälig tid. Om bristen inte avhjälps inom den utsatta tiden eller om bristen är allvarlig, kan Säkerhets- och kemikalieverket förbjuda användningen av produkten och vid behov ålägga importören eller tillverkaren eller ett av tillverkaren bemyndigat ombud att vidta åtgärder för att dra tillbaka produkten från marknaden.

Importören eller tillverkaren av en byggprodukt eller ett av tillverkaren bemyndigat ombud ska ersätta staten för de kostnader som en utredning orsakat, om utredningen visar att byggprodukten inte är duglig att an-

vändas i byggnadsverk. Kostnadsersättningen är direkt utsökbar. Bestämmelser om indrivning av ersättning finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter.

Kommunens byggnadstillsynsmyndighet ska följa användningen av byggprodukter och efter behov underrätta Säkerhets- och kemikalieverket om missförhållanden som iakttagits.

182 §

Vite och hot om tvångsutförande

Vidtar någon åtgärder som strider mot bestämmelser som ingår i denna lag eller som utfärdats eller meddelats med stöd av den eller försummar en skyldighet som baserar sig på dem, kan kommunens byggnadstillsynsmyndighet samt Säkerhets- och kemikalieverket genom sitt beslut ålägga den som tredskas att inom utsatt tid rätta till det som gjorts eller försumrats.

190 a §

Sökande av ändring i beslut av Säkerhets- och kemikalieverket

Ändring i ett beslut som Säkerhets- och kemikalieverket fattat med stöd av 181 § i denna lag söks hos förvaltningsdomstolen genom besvär. Behörig förvaltningsdomstol bestäms enligt 12 § i förvaltningsprocesslagen.

En myndighet som fattat ett beslut enligt denna lag har besvärsrätt i fråga om förvalt-

ningsdomstolens beslut, om förvaltningsdomstolen har ändrat myndighetens beslut eller upphävt det. Beslut som marknadstillsynsmyndigheten fattat med stöd av denna lag eller byggproduktförordningen ska iakttas även om ändring söks.

Vid ändringssökande iakttas i övrigt förvaltningsprocesslagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 27 november 2014

Statsministerns ställföreträdare, finansminister

ANTTI RINNE

Kultur- och bostadsminister *Pia Viitamen*

Lag

om ändring av markandvändnings- och bygglagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i markandvändnings- och bygglagen (132/1999) 181 § och 182 § 1 mom., av dem 181 §, sådan den lyder i lag 955/2012, samt
fogas till lagen en ny 190 a § som följer:

Gällande lag

181 §

Marknadstillsyn

Säkerhets- och kemikalieverket är marknadstillsynsmyndighet enligt byggproduktförordningen.

Importören eller tillverkaren av en byggprodukt eller ett av tillverkaren bemyndigat ombud ska ersätta staten för dess kostnader för en utredning som visat sig vara motiverad. Kostnadsersättningen är direkt utsökbar. Bestämmelser om indrivning av ersättningen finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

Kommunens byggnadstillsynsmyndighet ska följa användningen av byggprodukter och enligt behov underrätta marknadstillsynsmyndigheten om missförhållanden som iakttagits i samband med användningen av byggprodukter eller CE-märken.

Förslag

181 §

Marknadstillsyn

Säkerhets- och kemikalieverket är marknadstillsynsmyndighet enligt byggproduktförordningen. *Dessutom utövar Säkerhets- och kemikalieverket marknadstillsyn över byggprodukter som omfattas av lagen om produktgodkännanden för vissa byggprodukter (954/2012). Säkerhets- och kemikalieverket ansvarar också för marknadstillsynen över andra byggprodukter som införlivas i byggnadsobjekt, om de kan påverka uppfyllandet av de väsentliga tekniska kraven.*

Om det finns grundad anledning att misstänka att en byggprodukt är farlig för säkerheten, hälsan eller miljön eller byggprodukten inte stämmer överens med ett typgodkännande, kontrollintyg, tillverkningskontroll eller något annat frivilligt certifikat eller ett certifikat som grundar sig på ömsesidigt godkännande, kan Säkerhets- och kemikalieverket ålägga importören eller tillverkaren eller ett av tillverkaren bemyndigat ombud att avhjälpa bristerna inom en skälig tid. Om bristen inte avhjälps inom den utsatta tiden eller om bristen är allvarlig, kan Säkerhets- och kemikalieverket förbjuda användningen av produkten och vid behov ålägga importören eller tillverkaren eller ett av tillverkaren bemyndigat ombud att vidta åtgärder för att dra tillbaka produkten från marknaden.

Importören eller tillverkaren av en bygg-

*produkt eller ett av tillverkaren bemyndigat ombud ska ersätta staten för de kostnader som en utredning orsakat, om utredningen visar att byggprodukten inte är duglig att användas i byggnadsverk. Kostnadsersättning-
en är direkt utsökbar. Bestämmelser om in-
drivning av ersättning finns i lagen om verk-
ställighet av skatter och avgifter.*

Kommunens byggnadstillsynsmyndighet ska följa användningen av byggprodukter och efter behov underrätta Säkerhets- och kemikalieverket om missförhållanden som iakttagits.

182 §

Vite och hot om tvångsutförande

Vidtar någon åtgärder som strider mot bestämmelser som ingår i denna lag eller som utfärdats med stöd av den eller försummar en skyldighet som baserar sig på dem, kan kommunens byggnadstillsynsmyndighet samt vederbörande ministerium i egenskap av marknadstillsynsmyndighet genom sitt beslut ålägga den som tredskas att inom utsatt tid rätta till vad som gjorts eller försummats.

182 §

Vite och hot om tvångsutförande

Vidtar någon åtgärder som strider mot bestämmelser som ingår i denna lag eller som utfärdats eller meddelats med stöd av den eller försummar en skyldighet som baserar sig på dem, kan kommunens byggnadstillsynsmyndighet samt *Säkerhets- och kemikalieverket* genom sitt beslut ålägga den som tredskas att inom utsatt tid rätta till det som gjorts eller försummats.

190 a §

Sökande av ändring i beslut av Säkerhets- och kemikalieverket

Ändring i ett beslut som Säkerhets- och kemikalieverket fattat med stöd av 181 § i denna lag söks hos förvaltningsdomstolen genom besvär. Behörig förvaltningsdomstol bestäms enligt 12 § i förvaltningsprocesslagen.

En myndighet som fattat ett beslut enligt denna lag har besvärsmått i fråga om förvaltningsdomstolens beslut, om förvaltningsdomstolen har ändrat myndighetens beslut eller upphävt det. Beslut som marknadstillsynsmyndigheten fattat med stöd av denna lag eller byggproduktförordningen ska iakttas även om ändring söks.

Vid ändringssökande iakttas i övrigt förvaltningsprocesslagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .